

ikke vil vist Nogen falde paa at sige: „Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenets Foredrag“ eller „Grundloven for Danmarks Riges Vedtagelse“. Det forekommer mig derfor, at Titlen indeholder en meget grov Sprogfeil, der ikke kan forklæres paa anden Maade, end at det er en Uagtksomhed, begaaet af det andet Thing. Den høitærede Minister meente, at der skulde udtrykkes en nøiere Forbindelse imellem Akademiet og Hovedkassen ved den Maade, hvorpaa Titlen nu er affattet, end ved den Affattelse, som jeg har foreslaaet; men det er Noget, som jeg ikke paa nogen Maade kan indbømme at være en tilstrækkelig Grund til at lade Titlen være uforandret. Den eneste Grund, der skulde være til at lade denne i mine Tanker grove Sprogfeil passere, skulde være, at man muligviis vilde udsætte Lovforslaget for Fare ved at sende det tilbage til det andet Thing; men det kan der jo dog her ikke være Tale om; thi hvem skulde vel der have Noget imod at rette en Sprogfeil, der maa tilskrives Uagtksomhed? Ja, var der Tale om at sende en heel ny Lov til Folkethinget, for at faae dette til at jage den gennem tre extraordinære Behandlinger henimod Rigsdagens Slutning, saa vilde jeg ingenlunde fordrø det; jeg vilde finde dette upassende og usømmeligt; men noget Saadant er her jo aldeles ikke Tale om. Jeg skal derfor anbefale det ærede Thing at foretage denne Rettelse. Der er ved saa mange Leiligheder klaget over, at siden Rigsdagen har faaet Andeel i Lovgivningen, er Lovsproget ikke saa godt, som det var tidligere; det er Noget, jeg naturligviis ikke skal bedømme. Men det tør jeg sige, at hvis Lovsproget skulde vedblive at gaae i samme Retning som i dette Tilfælde, saa vilde jeg kalde det i højeste Grad uheldigt og beklageligt.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg troer, at det vilde

være en endnu grovere Feil at følge den ærede Rigsdagsmand i hans Forslag. Den ærede Rigsdagsmand gif aldeles ikke ind paa at gjendrive, hvad jeg anførte, at det meget vel stemte med dansk Sprogbrug i mange Tilfælde at sætte det sidste Substantiv i Genitiv, og navnlig i saadanne Tilfælde, hvor en Række af Substantiver udgjør et samlet Begreb. Hvor nu Saadant bør være Tilfældet og hvor ikke, det berøer paa Sprogbrugen, det berøer, om jeg saa maa sige, paa et fiint Dre for Sproget. Den ærede Rigsdagsmand har selv anført flere Tilfælde, s. Ex. „Kongen af Danmarks Brystfucker“, og derved har han jo selv godtgjort, at det kan være Sprogbrug. Jeg kunde fristes til at bruge ligesaa stærke Udtryk med Hensyn til, hvad han har foreslaaet, som han brugte med Hensyn til Lovens nuværende Titel; men det vil jeg ikke gjøre; jeg vil i saa Henseende være mindre nøieregnende og mindre streng end han. Om man nu end vilde sige, at jeg stod saaledes udenfor det danske Sprogs Aand, at jeg ikke kunde gjøre mig den rette Forestilling om disse Ting, saa har jeg dog som Medlem af Folkethinget tilegnet mig den Anskuelse, hvad man der har meent dermed, og jeg vilde da for mit Vedkommende ikke kunne Andet end ansee den foreslaaede Rettelse for meget uheldig.

Indenrigsministeren: Hvis jeg turde give det ærede Thing et Raad, saa skulde det være det, at det ikke skulde instituere sig som Domstol i Afgjørelsen af det Sprog-Spørgsmaal, her er opløstet. Jeg skal forøvrigt afholde mig fra at sige Videre om denne Sag, men kun yttre, at det forekommer mig, at dette Lovforslag er saa frit for Prætension paa at være udgaaet af nogen dyb Begeistring for det Skønne, at selv om den brugte Construction ikke skulde være efter alle Skønhedens Regler, den dog ikke forstyrrer Harmonien i det Døvrige.